Ancheta SPORTUL

DE CE EXISTĂ UN DECALAJ ÎNTRE REZULTATELE ECHIPEI NAȚIONALE ȘI VALOAREA FORMAȚIILOR DE CLUB?

● Climatul sufletesc, echilibrul au pus în valoare posibilitățile jucătorilor naționalei ● La cluburi, prea mulți sfătuitori ● Atenție, pericol: „Cercul închis" poate submina viitoarele rezultate! ● Să învățăm, dar să nu copiem...

Strîns în chingile frigului, Clujul pare, la acest ceas de iarnă, un bătrîn ce-și poartă anevoie povara anilor. Tinerețea, entuziasmul, exuberanța sa, au rămas parcă în amintire, acolo în decorul pomilor înfrunziți. Dar totul este doar o părere. Alungat de pe străzile intrate în stăpînirea gerului, a zăpezii și a vîntului, tineretul se află în sălile de sport, în cele ale cinematografelor, în biblioteci, în cofetăriile-cafenele. Clujul are acum un farmec interior, o efervescență care-i păstrează marca de oraș al tinereții. Și fiindcă vremea ne împinge între cei patru pereți ai camerei, să luăm loc la masa discuțiilor despre... fotbal. Interlocutori · NICOLAE MUREȘAN — președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Cluj și ȘTEFAN CIRJAN — antrenorul lui „U". Așadar...

ȘTEFAN CIRJAN: „ACEST DECALAJ NU EXISTĂ..."

După opinia mea, acest decalaj nu există. Rezultatele echipei naționale sînt urmarea firească a valorii echipelor de club, a modului în care campionatul nostru reușește să depisteze talente, să crească jucători de valoare. Aparentul decalaj — subliniez faptul că, în fond, el nu există — are altă explicație. La lotul național, doi oameni **echilibrați** — Angelo Niculescu și Emerich Vogl — au reușit să creeze un **echilibru** psihic în rîndurile selecționaților. Datorită acestui lucru, climatului de înțelegere, lipsit de entuziasm exagerat sau de teamă nejustificată, valorile au ieșit repede în evidență, echipa s-a sudat sufletește, s-a omogenizat, și-a găsit o cale firească de exprimare, pe măsura pregătirii sale, a valorilor pe care le cuprinde. Climatul interior a fost eficient sprijinit de unul exterior și de șansă. Presa nu i-a mai sufocat cu dragostea sa, dar nici nu i-a cufundat în iadul de smoală al cuvintelor grele, uneori insultătoare. Șansa i-a surîs acestei tinere formații reprezentative pe Wembley. Începîndu-și cariera în condiții lejere — meci cu o echipă mare, campioană mondială, pe care dacă-l pierzi este un lucru normal, nu te ceartă nimeni, iar dacă faci „egal" sau cîștigi se cheamă că ai făcut o performanță de răsunet, naționala și-a creat o trambulină de pe care — cu ajutorul echilibrului de care vorbeam — a putut aborda cu aplomb întîlnirile oficiale. Lipsiți de nimbul gloriei, care uneori devine apăsător, acești jucători tineri și-au dat seama că au în mînă cartea cea mare, pe care trebuie s-o folosească bine pentru a cîștiga.

În cazurile precedente, privind tot reprezentativa, jucătorii începeau meciurile inhibați. Povara sufletească provenea de la modul inabil în care li se cerea performanța. Suporterii, presa și alții ridicau în înălțuri echipa înainte de meci. Apoi... În condițiile unui succes (ex-meciul cu Cehoslovacia), fiecare devenea un zeu, se scoteau în evidență calități reale și inventate, se supralicita totul. Dacă pierdeau, nimic nu era bun, totul se făcuse invers decît trebuia, jucătorii erau plafonați, iar fotbalul nostru nu exista. Și, știți dv, începea discuția cu juniorii...

Ce se întîmplă la cluburi? În primul rînd o mare fluctuație de antrenori. N-are timp tehnicianul să se obișnuiască cu echipa, să-i cunoască bine pe elevii săi, că este nevoit să-și ia pălăria și bastonul pentru un nou și scurt stagiu la altă formație. Conducătorii cluburilor, cei ai secțiilor, prea înfocații suporteri impun formația, îi iartă pe cei care greșesc grav, îi învață pe sportivi să speculeze simpatia. Și atunci: cum să se creeze climatul sufletesc, echilibrul necesar punerii în valoare a potențialului real al formației?

NU CREDE ZIARUL „SPORTUL" CĂ AR FI CEL PUȚIN LA FEL DE UTILĂ INIȚIATIVA DE A PUNE ÎN DISCUȚIE PUBLICĂ CONDIȚIILE ÎN CARE SE LUCREAZĂ LA CLUBURILE CU ECHIPE DE FOTBAL DIVIZIONARE, MODUL ÎN CARE SE POATE CREA ECHILIBRUL NECESAR PENTRU CREȘTEREA VALORII FORMAȚIILOR ȘI IMPLICIT A REZULTATELOR?

La Cluj există jucători care ar putea face față nivelului naționalei: Solomon, Barbu, Anca. Ei nu pot, însă, să corespundă principiilor tehnicienilor care pregătesc reprezentativa fiindcă sînt jucători care interpretează personal sarcina de joc, ceva în genul lui Dobrin.

În încheiere, cîteva opinii: este necesară multă atenție, deoarece la reprezentativă poate apărea pericolul „cercului închis", cînd jucătorii ajung să facă ei echipa, să nu mai permită schimbări în formație; de asemenea, să nu fie uitat un păcat al tinereții: există un moment cînd ți se pare că știi totul, că nu mai ai nimic de învățat.

O discuție despre fotbal atrage, întotdeauna, ca un magnet. De aceea, asistența la masa rotundă pe tema „De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club?" a fost atît de numeroasă. În fotografie, de la stînga la dreapta: Ioan Lőrincz — vicepreședinte C.J.E.F.S. Cluj, Hristache Naum — redactor la ziarul „Sportul", Nicolae Mureșan — președintele C.J.E.F.S. Cluj, Ștefan Cirjan — antrenorul lui „U" și C. Cucu — vicepreședinte C.J.E.F.S. Cluj.

Foto: F. Csomafay — Cluj

NICOLAE MUREȘAN: „ECHIPA NAȚIONALĂ — CHINTESENȚA VALORII FORMAȚIILOR DE CLUB!"

Mi-am sintetizat răspunsul în cîteva puncte.

1. Echipa națională este chintesența valorii formațiilor de club. Înțeleg prin aceasta că nu putea exista o reprezentativă de valoare a țării dacă echipele de club n-ar fi avut elemente talentate pe care să i le ofere.

2. Afirmația potrivit căreia jocurile din campionatul nostru sînt slabe din punct de vedere calitativ este reflecția pur personală a unor tehnicieni și cronicari. Părerea mea este alta: echipele de club au crescut, au progresat din toate punctele de vedere și dovada acestui salt valoric o reprezintă chiar rezultatele naționale. Interdependența dintre ele este evidentă și cred că nu mai are nevoie de comentarii.

3. Se acordă din punct de vedere material și moral sprijin numai echipelor din prima divizie. Cea secundă, în loc să fie o pepinieră, a devenit loc de refugiu pentru ratații fotbalului (în majoritatea cazurilor). Se ignoră încă activitatea cu copiii și juniorii atît de către federația de specialitate, cît și de către organele sportive locale și cluburi. Antrenorii echipelor din divizia A nici nu știu (sau nu vor să știe) că ar trebui să aibă ceva obligații în acest sens.

4. Secțiile și cluburile dispun de prea multe posibilități de a jongla cum doresc cu tehnicienii. Imixtiunea în treburile care-l privesc exclusiv pe antrenor prejudiciază frecvent calitatea muncii, își pune amprenta — în sens negativ — pe performanțele realizate de unele echipe.

În ceea ce privește contribuția Clujului la alcătuirea actualei naționale de fotbal lucrurile sînt clare. În cei 50 de ani de existență ai săi, orașul nostru a contribuit arareori la formarea reprezentativei. Obligațiile profesionale ale studenților nu permit acestora o activitate suplimentară în fotbal.

În sfîrșit, o ultimă opinie. Se discută mult, foarte mult chiar, dacă fotbaliștii noștri muncesc sau nu cît trebuie. Cine știe însă precis cît trebuie? După ce ne ghidăm în această apreciere? Iată, de pildă, antrenorul Ștefan Cirjan afirmă — și eu îl cred — că în general activitatea de pregătire (volum, calitate) este bună. Atunci de ce aș lua în seamă părerea unuia sau altuia care — fără să desfășoare zi de zi o muncă practică în cadrul unei echipe — afirmă, în general, că fotbaliștii nu depun un efort suficient de mare? Să dăm credit deplin tehnicienilor noștri, pentru că ei sînt cei care duc greul activității și tot ei sînt cei care asigură realizarea unor rezultate ce ne stîrnesc entuziasmul. Este, firește, bine să învățăm din experiența fotbalului din alte țări. Dar este rău, chiar foarte rău, să copiem niște lucruri care nu ni se potrivesc.

Ferencvaros Budapesta va susține cîteva meciuri în țara noastră

Cunoscuta echipă de fotbal budapestană Ferencvaros va întreprinde un turneu în țara noastră începînd de săptămîna viitoare. Probabil că oaspeții vor evolua pe stadioanele din Tg. Mureș, Cluj, Brașov și Timișoara.

„EL MUNDIAL '70" POȘTA CONCURSULUI

● Ne sosesc tot mai multe răspunsuri. Am ajuns la peste 7000. La primele sondaje am constatat, însă, că vom fi nevoiți să anulăm mai multe taloane. De ce? Deși am mai precizat de atîtea ori, Vlad Livin *din Iași și M. Ocu din Broșteni, de pildă, ne-au trimis cupoane confecționate din caietul de matematică sau română și nu decupate din ziare. Și, din păcate, nu sînt singurii care procedează așa.*

● Am primit plicul dv, tovarășe Gh. Schiopu (com. Ripiceni—Botoșani). Trebuie să vă spunem, însă, că răspunsul nu e bun. În sferturi nu se pot califica doar două formații. Citiți cu atenție întrebările de pe cuponul de concurs. Sînt foarte clare. Puteți reveni cu un răspuns complet.

● Iată cîțiva dintre performerii ultimelor zile: M. Țățîndă—Sibiu — *26 de cupoane trimise;* M. Mirescu — Cimpina *(26),* Constantin Dumitru—Galați *67). Și o cunoștință a iubitorilor fotbalului: fostul internațional* ing. Mircea David — București. *„Il Dio" ne-a adus la redacție 83 de cupoane completate. Dar despre el cu altă ocazie.*

● Iată și o altă categorie de... performeri ale căror plicuri au ajuns la destinație (de loc ușor) cu adrese de genul acesta: „Dest. campionatul mondial, str. V. Conta 16 (exp. A. Popescu — Com. Biled); *„Dest. căsuța poștală, str. Nuferilor 111 (n.n. ghicitor să fii și nu știi unde trebuie dus plicul)* — ex. I. Manga-Pitești; *către F.R. Fotbal* (exp. N. Toma — București, *și nu numai el). Alții expediază plicurile în direcții foarte... precise:* SPORTROM, TIPARUL I. P. INFORMAȚIA, TELEX 180 *și chiar...* TEL. 11 10 05, *sau* INTERURBAN 236!

Repetăm: răspunsurile se primesc la redacția ZIARULUI SPORTUL, *pe adresa:* STR. V. CONTA NR. 16 BUCUREȘTI, *cu mențiunea* „Pentru concurs" *sau* „El Mundial '70". *Altfel, nu știm dacă or să vă găsească... premiile.*

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

Nu i-am uitat nici pe dinamoviștii bucureșteni...

Călimănești — vila „Zorilor". Batem la ușă și — surpriză — „timonierul" dinamoviștilor bucureșteni, *D. Nicolae-Nicușor*, aplecat deasupra mesei, scria un articol pentru... *Sportul*. Era o zi de repaus, după cum aveam să aflu.

UN „RĂU" UTIL

— *Bine ați venit la noi* — ne întîmpină simpaticul antrenor. *Credeam că, dacă n-am poposit pe Valea Prahovei, ne-ați uitat complet și m-am gîndit să vă trimit un răspuns la ancheta organizată de ziarul dv. Poate că așa vă amintiți și de noi...*

— După cum vedeți, nu v-am uitat, așa că, să trecem la subiect. Care e pulsul pregătirilor?

— *Nu-mi amintesc să mai fi văzut vreodată la elevii mei atîta dăruire în pregătirile de iarnă ca în acest an. Dimineața, lucrăm pentru pregătirea fizică generală și forță, iar după-amiaza susținem jocuri-școală și șlefuim tehnica individuală. Un adevărat... calvar zilnic, acceptat, însă, de jucători ca un „rău" util. Uneori a trebuit să intervin pentru a le potoli zelul... Remarcări nu pot să fac, dar vreau să subliniez că și pe COMAN și pe PÎRCĂLAB a trebuit să-i „potolesc". Și acest lucru spune destul.*

PÎRCĂLAB DEMAREAZĂ ȘI LA... ȘAH

L-am lăsat, pentru moment, pe încercatul antrenor dinamovist cu gîndurile sale și am plecat la clubul din localitate, unde dinamoviștii urmau să evolueze în postură de... șahiști în compania reputatului jucător din localitate *Vladimir Plop* (categoria I de clasificare) într-un simultan. La mese luaseră loc, în ordine, *Sălceanu, Ștefan, Haidu, Stoenescu, Pîrcălab* și *Frățilă*. Deși „ajutat" substanțial de doi spectatori, *Sălceanu*... cedează în mai puțin de 20 de mutări. Îl urmează *Ștefan*. *Frățilă* obține din start un avantaj, dar ratează... cu dezinvoltură. Într-un **final** dramatic Pîrcălab demarează irezistibil pe extremă și... transformă un pion în regină, obținînd victoria. Un puști nu scapă ocazia și-l fură.. un autograf. *Haidu* și *Nicușor* cedează greu. Doar *Stoenescu* se ține scai, cum o face și pe „tabla verde" cînd are un om în primire, și-și anihilează adversarul: remiză!

'70 E ANUL NOROCULUI MEU

Narcis Coman și *Lică Nunweiller* (care a primit drept de joc la Dinamo București) preferă, o partidă de... table. Reprezentantul „dinastiei" cedează repede.

— *Ce să mai vorbim* — spune Narcis — *'70 e anul norocului meu. Acum cîteva zile am cîștigat o mie de lei la loz în plic și la table bat pe toată lumea.*

— **Numai să fii norocos și la fotbal...**

— *Trebuie să fiu. Vreau să prind naționala. Și dacă o prinde și BEBE BARBU, fostul meu coleg de echipă de la Pitești, n-o să mai tremur de loc în poartă. Cînd îl am în fața nu-mi mai este frică de nici un înaintaș.*

OBSESIA LUI LICA NUNWEILLER

Retras într-un colț, Lică meditează.

— La ce te gîndești, Lică?

— *La multe. La campionatul care bate la ușă și pe care aș vrea să nu-l mai pierdem. La RADU, despre care am auzit că a început să mai calce și pe alături și pe care îl voi lua sub aripa mea, cînd va reveni de peste ocean. Și... hai să vă spun totuși. Am plecat de la BEȘIKTAS nu numai fiindcă clubul era în preajma falimentului și nu-și putea onora contractul. Poate că aș fi putut juca la o altă echipă în Turcia. Încă de cînd am părăsit țara mă frămîntă, însă, un gînd. Visul meu și al lui NELU a fost să participăm la un turneu final al campionatului mondial. Pînă acum n-am avut... norocul lui RADU. În primăvară, vreau s-o înfrunt pe zeița FORTUNA. Voi face totul pentru a fi în MEXIC alături de fratele meu mai mic. Gîndul acesta a devenit o obsesie pentru mine.*

SĂGEATA CARPAȚILOR NU MAI FACE DECLARAȚII!

Simultanul de șah a luat sfîrșit. Dinamoviștii se întorc agale spre vilă. Îl ajung din urmă pe *Pîrcălab* și-l atac „dur", așa cum fac, uneori, și fundașii.

— Și pe tine te frămîntă Mexicul, Ioane?

— *Nu mai fac declarații! M-am săturat. Voi răspunde numai prin fapte. E vorba de ultima mea carte. Pentru MÜNCHEN voi fi prea bătrîn. Nu merită să renunți la comoditate și distracții ușoare pentru turneul final din Mexic? Iată de ce trag acum cu... ghearele și cu dinții.*

— Asta așteptam și... așteaptă toți de la tine!

UN NOU NIKI DUMITRIU?

A doua zi, Dinamo a susținut primul joc de verificare la Drăgășani, cu divizionara C Unirea. Victorie la scor: 9—0! În ultimele 30 de minute, Nicușor a introdus în formație un tînăr firav, care aduce foarte mult cu Niki Dumitriu din „perioada Jiul". Se învîrte ca o sfîrlează printre adversari și, deodată, din plină alergare, șutează fără pendulare. Imediat îl interpelez pe Nicușor: cine-i puștiul?

— *Vă spun, dar... să nu scrieți nimic despre el. Este VICTOR PETRE, din echipa noastră de juniori antrenată de Timar. L-am luat împreună cu PAUL ENACHE să se pregătească cu echipa întîia. Din primăvară, vor trece la tineret. O să aveți destul timp să scrieți și despre el.*

Aflînd, însă, că e elev în clasa a XII-a la Liceul Gh. Lazăr (coleg cu Radu Ionescu, de la Progresul) și că nu iubește, în afară de fotbal, altceva decît cartea, am considerat că nu e nici un pericol. Sper că și antrenorul Nicușor mă va înțelege...

Dan VLAD

FARUL CONSTANȚA A DEBUTAT VICTORIOS ÎN TURNEUL DIN LIBAN

Echipa de fotbal Farul Constanța și-a început turneul în Liban, evoluînd în compania unei selecționate a cluburilor Mazra și Momenten. Constănțenii au cîștigat această partidă cu scorul de 4—1, prin golurile marcate de Biliboacă 2, Tănase și Ologu.

PRONOSPORT 1 x 2 PRONOSPORT

Ultimele concursuri Pronosport au adus premii de valoare ridicată. Astfel, la concursul Pronosport nr. 1 din acest an, participantul Popescu Ion din Cernavodă a obținut un premiu în valoare de 53 174 lei, iar la concursul nr. 2 din 11 ianuarie 1970, participantul Bujoreanu Eugen din București a cîștigat 53 302 lei.

Concursul Pronosport de mîine este așteptat cu nerăbdare de participanți, întrucît meciurile echilibrate și interesante care alcătuiesc programul de concurs dau posibilitatea obținerii unor premii mari.

Menționăm că astăzi este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor.

● Programul concursului Pronosport nr. 7 din 15 februarie 1970, este următorul: I: Bari — Bologna; II: Fiorentina — Lazio; III: Internazionale — Cagliari; IV: Juventus — Lanerossi; V: Napoli — Sampdoria; VI: Palermo — Torino; VII: Roma — Milan; VIII: Verona — Brescia; IX: Catanzaro — Catania; X: Livorno — Modena; XI: Monza — Perugia; XII: Piacenza — Atalanta; XIII: Reggina — Pisa.

Înainte de a vă fixa pronosticurile dv. vă recomandăm să consultați „Programul Loto-Pronosport" care cuprinde amănunte asupra meciurilor și echipelor incluse în programul de concurs.

LOTO NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 6 FEBRUARIE 1970

Extragerea I:
27 43 73 74 75 55 70 56 69
Fond de premii: 917 909 lei.

Extragerea a II-a:
83 26 14 52 63 40 41
Fond de premii: 883 013 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de sîmbătă 14 februarie pînă la 23 martie; în provincie începînd de la 17 februarie pînă la 23 martie 1970 inclusiv.

ANGLIA SE REGĂSEȘTE LA FINIȘ

● Brazilia — 11 virtuoși, Portugalia... o echipă ● Pele n-a fost îngerul salvator ● R.P.D. Coreeană elimină o dublă campioană a lumii ● Cînd Rattin îl trage de mînecă pe arbitrul Kreitlein ● Anglia-R. F. a Germaniei, o finală de neuitat

Iată-ne din nou, la patru zile distanță, în tribunele stadionului „Goodison Park" din Liverpool pentru a urmări meciul Brazilia — Portugalia; meciul devenit decisiv pentru dublii campioni mondiali, meciul lui Pelé, pe care Vicente Feola îl arunca acum în luptă în disperare de cauză. Fără el, Brazilia nu contase aproape de loc în fața Ungariei, cu Pelé în echipă miile de suporteri veniți din țara cafelei și a sambei aveau dreptul să spere din nou...

Intrarea celor două echipe în arenă parcă i-a dinamitat pe fanaticii susținători ai „verzi-galbenilor". Fiind încă proaspătă umilința la care îi supuseseră fotbaliștii maghiari în precedenta partidă, doreau acum din tot sufletul răzbunarea pentru tot ceea ce suferiseră. S-au ridicat în picioare, ca la o comandă, au început să fluture steagurile și să scandeze numele eroului lor național — Pelé, doar, doar s-o intimida Eusebio, cealaltă perlă a fotbalului mondial aflată și ea pe gazon.

Era o seară plăcută de iulie — nici răcoare, nici cald — cu alte cuvinte un timp ideal pentru joc. În ceea ce ne privește așteptam cu nerăbdare primul fluier de arbitru, pregătiți să-l urmărim 90 de minute pe Pelé într-o „partidă „quitte ou double" pentru Brazilia, în care el, marea vedetă, trebuia să iasă în evidență jucînd numai și numai pentru echipă.

La ora 19.30, stăteau față în față, gata pentru întrecere, următoarele formații: BRAZILIA: Manga — Fidelis, Brito, Orlando, Rildo — Denilson, Lima — Jairzinho, Silva, Pelé, Parana; PORTUGALIA: José Pereira — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Coluna, Graça — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes. La ce se gîndise Vicente Feola, menținînd doar doi jucători, pe Lima și Jairzinho, din „11"-le aliniat cu Ungaria? Își pierduse, oare, total încrederea în Gilmar, Djalma Santos, Bellini, Garrincha, pe care de astă dată îi trimisese pe banca rezervelor?

De cealaltă parte, Otto Gloria operase prudent o singură modificare: Baptista, fundaș central dreapta, în locul lui Germano. În rest, aceeași formulă: la mijloc cu duo-ul Graça — Coluna, în față cu Augusto, Eusebio, Torres, Simoes, celebrul careu de ași al Benficăi. Și jocul a început în nota de superioritate a... Portugaliei, o echipă mai omogenă, care acționa după o idee mai clară de joc. Miile de suporteri brazilieni asistau stupefiați la eforturile, neîncununate de succes, pe care le depuneau adorații lor din teren în dorința de a-și găsi un echilibru în spațiul de joc. Se uitau la Pelé ca la îngerul lor salvator, dar acesta evolua ca un biet... pămîntean, fiind insuficient înțeles de coechipieri și, pe deasupra, prea sever supravegheat de apărătorii-jandarmi ai lui Otto Gloria. Cînd, în min. 15, conform cursului jocului, Manga scotea din plasă balonul trimis acolo de Simoes, un val de tristețe cuprindea tribunele, înțesate, cum spuneam, de mii de cariocas. Era destul de devreme ca să nu mai spere în nimic, dar nici prea tîrziu să înțeleagă că, de fapt, asistau la amurgul zeilor. N-a trecut mult și, în min. 26, Eusebio a ridicat scorul la 2—0, după care, făcînd un scurt tur de onoare, și-a exprimat imensa lui bucurie bătînd aerul cu pumnul în stilul lui... Pelé; era un gest ce voia parcă să simbolizeze un schimb de ștafetă, una din perle transferind strălucirea ei... celeilalte. Îngenunchiat la modul figurativ, Pelé avea să cadă, la propriu, în min. 30 al partidei, cînd portughezul Morais l-a faultat în mod grosolan, trimițîndu-l pe tușă. Morais îl lovise deliberat, dar arbitrul englez Mc Cabe n-a considerat că e cazul să-l elimine pe jucătorul portughez.

Epoca braziliană se încheia de o manieră cu totul neprevăzută, marele favorit părăsind competiția încă din optimile de finală. O făcea cu nespusă tristețe, dar și cu o splendidă demnitate.

La școala sportului, Brazilia învățase și ea cum trebuie să pierzi fără să urăști... Dar în afară de Brazilia mai erau eliminate din serii și alte formații de marcă: Spania lui Gento, Del Sol, Suarez; Italia (o altă dublă campioană a lumii) lui Rivera, Facchetti, Mazzola.

Feola, Villalonga și Edmondo Fabri se vedeau de-acum nevoiți să părăsească insula, întrebîndu-se tus-trei încotro s-o pornească de vreme ce în țară la ei fanaticii tifosi le asediaseră locuințele.

Eliminarea fotbaliștilor profesioniști care au alcătuit faimoasa Squadra Azzurra de către echipa de amatori a R.P.D. Coreene, inițial cea mai slab cotată în grupa a IV-a, a fost viu comentată. Jacques Etienne, unul din puținii confrați martori oculari ai surprizei de la Middlesborough, nota un fapt de o profundă semnificație: **„Acești jucători veniți din fundul Asiei ne-au servit o lecție: în lumea noastră, unde totul nu este decît calcul, unde nu se cunoaște actul dezinteresat și gratuit, unde banul domnește, se mai găsesc încă jucători care să lupte pînă la epuizare pentru un mic cadou. Aceștia sînt fotbaliștii R.P.D. Coreene. Nimic nu-i mișcă mai mult ca bucuria secretă și profundă pe care le-o procură victoria și pe care o repurtează cu armele jocului. Nu credeți că merită să ne ridicăm pălăria în fața lor?".**

...„Sferturile" ne-au prilejuit revederea cu Wembley-ul, care programa un meci de atracție: Anglia — Argentina. În lipsa Braziliei, Argentina părea cea mai autorizată să apere, de aci înainte, onoarea fotbalului sud-american în pasionantul duel cu soccerul european. Jucătorii englezi, adversarii argentinienilor, deși evoluau de la începutul întrecerii numai pe Wembley, nu reușeau să-și găsească cadența. Și publicul londonez, răbdător, aștepta, aștepta marele reviriment care, însă, nu se putea produce și din cauza adversarului, interesat să se califice mai departe, utilizînd anti-jocul. Făcînd apel la tot felul de obstrucții și iregularități, Perfumo, Solari, Artime și Rattin au primit, în serie, avertismente din partea arbitrului vest-german Kreitlein. În min. 33, Bobby Moore avea de executat o lovitură liberă, dar argentinienii n-au fost de acord, îndepărtînd balonul de la locul fixat. Și exact în momentul în care arbitrul a devenit furios, Rattin, căpitanul echipei, dorea să-i adreseze cîteva cuvinte, atrăgîndu-i atenția.. trăgîndu-l de mînecă. A fost picătura care a umplut paharul, Kreitlein neezitînd nici o clipă să-l elimine pe Rattin de pe teren. Proteste (la care au participat și conducătorii echipei argentiniene), un circ în toată regula și meciul s-a întrerupt timp de 6 minute și 40 de secunde, după care s-a reluat la fel de nervos precum începuse. Deși cu un om în plus, Anglia n-a reușit să înscrie golul victoriei decît tîrziu, cu 12 minute înainte de finiș, cînd, la o centrare a lui Peters, Hurst a trimis, cu capul, balonul în plasa porții lui Roma.

Din sferturi, vor mai părăsi competiția Uruguay-ul (0—4 cu R.F. a Germaniei), Ungaria (1—2 cu U.R.S.S.) și R.P.D. Coreeană (3—5 cu Portugalia, după ce condusese cu 3—0...).

După consumarea semifinalelor — în care Anglia și R.F. a Germaniei au întrecut cu același scor (2—1) Portugalia și, respectiv, U.R.S.S. — Londra se pregătea să găzduiască ultimul act al turneului final...

...Sîmbătă, 30 iulie. Metrourile, trenul rezervat ziariștilor, mii și mii de mașini, au depus, destul de departe de porțile Wembley-ului, pe fericiții posesori ai biletului de intrare. Finala Anglia — R.F. a Germaniei anunța un spectacol pe măsura evenimentului. Băieții lui Ramsey făcuseră, în sfîrșit, o reușită partidă în compania Portugaliei, elevii lui Schön avuseseră o comportare constant bună în toate jocurile disputate de ei, aici, pe pămînt englezesc. Și, într-adevăr, nimic din toate cîte pot concura la reușita unui spectacol fotbalistic nu i-a lipsit acestei finale: o lovitură de teatru la început (cînd, în min. 13, Haller a deschis scorul pentru formația oaspe), un tempo ridicat în marea majoritate a timpului, un mare suspense, provocat de golul căzut în min. 90 (cu care Weber a obținut prelungirile) și, în sfîrșit, un gol mai mult decît dubios (cel al lui Hurst, înscris în min. 100) despre care se vorbește și astăzi.

A fost cu adevărat o mare finală. Se și potrivise ca Bobby Charlton et comp. să încheie întrecerea în apoteoză, obținînd trofeul atît de mult așteptat în patria fotbalului.

Pe insulă, toată lumea uitase de emoțiile prin care trecuse. Din seara finalei și pînă în zori Anglia, întreaga Anglie, a cîntat și a dansat. Era primul succes de răsunet obținut de „Football Asociation" după mai bine de 100 de ani...

Serialul: ZBUCIUMATA ISTORIE A ZEIȚEI a fost realizat de redactorii noștri G. NICOLAESCU și O. IOANIȚOAIA.